

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Schiffer András ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 18. napján kelt 22.P.22.622/2017/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 96.000 (Kilencvenhatezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a 22.P.21.210/2017/3. számú bírósági meghagyást hatályon kívül helyezte, a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. alperesnek fejenként 38.100 forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 72.000 forint kereseti illetéket.

Ítéletének indokolásában idézte a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdéseit, 3:1. § (3) beszerzését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (2) bekezdését. Rámutatott arra, hogy a jogi személyeket is megilleti a személyiségi jogvédelem olyan személyiségi jogok esetén, melyek jellegüknél fogva nem csak természetes személyekhez fűződhetnek. A jogi személynek, így a felperesnek is van jóhírneve, ezért valótlan tényállítással a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát meg lehet sérteni. Ugyanakkor a becsület kizárólag természetes személyhez kötődő személyiségi jog, ezért véleménynyilvánítással jogi személy sérelmére becsületsértés nem valószínűsíthető meg. Erre tekintettel alaptalan volt a felperes másodlagos, a becsület megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelme.

Az I. rendű alperesnek a sajtótájékoztatón tett kijelentése, illetve a ... internetes oldalon a II. rendű alperes által közzétett és az I. rendű alperes által megosztott közlemény tartalmából indult ki és azokat a PK 12. számú állásfoglalásban foglaltak alapján vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az a kijelentés, mely szerint a lakossági fórumot a helyi lakosok az apróhirdetés részlegből

ismerték meg, illetve az, hogy a felperes egy apróhirdetésben tette közzé a lakossági fórumot, tényállításnak minősül. A ... című lapnak van apróhirdetés rovata, a hirdetmény - az alperesek által sem vitatottan - nem az apróhirdetés rovatban, hanem a lap 17. oldalán jelent meg. Így nem felel meg a valóságnak, hogy az apróhirdetés részlegben jelent volna meg a hirdetmény. Ugyanakkor mind a sajtótájékoztatón tett nyilatkozat, mind az internetes oldalon közzétett közlemény alapvetően véleményformálás, kritikai észrevétel, amely arra vonatkozott, hogy az önkormányzat nem megfelelő módon hirdette meg az olimpiával kapcsolatos változást érintő lakossági fórumot, illetve hogy ezen döntések meghozatala előtt nem kérte ki a helyi lakosok véleményét. Ez a kritika nem a felperesre, hanem az önkormányzatra, illetve a főváros vezetésére, valamint a kormányzat tájékoztatásának hiányosságaira vonatkozott. Egy, a vélemény alapjául szolgáló részinformáció volt az, hogy a ... lakossági fórumot csupán a felperes által kiadott ... című lapban hirdették meg, annak is az apróhirdetés részlegében, egy apróhirdetésben. Az állítás lényege nem az volt, hogy a hirdetmény az apróhirdetés rovatban jelent meg, hanem az, hogy más módon nem hirdették meg a lakossági fórumot. A kijelentés lényegi tartalma nem a felperesre vonatkozott, ez a részletinformáció csupán az alperesi véleményt megalapozó tényállítás volt. A teljes közlemény tartalmához, illetve a sajtótájékoztató tartalmához képest apró és lényegtelen tévedés az alperesek részéről, hogy a ... című lapban megjelent, egyebekben valóban nem nagy méretű hirdetést apróhirdetesként kommunikáltak, illetve arról azt állították, hogy az "apróhirdetés rovatban", illetve "egy apróhirdetesként" jelent meg.

Az alperesek kifogásolt nyilatkozata nem is nélkülözött minden alapot. Tény, hogy a hirdetmény nem az apróhirdetés rovatban került közzétételre, valamint, hogy a ... című lapnak van apróhirdetés rovata, ugyanakkor a lap becsatolt példányszáma alapján megállapítható volt, hogy a hirdetés nem nagy terjedelemben, hanem a 17. oldalon a jobb felső sarokban, körülbelül az oldal 1/6-od részét kitevő méretben jelent meg. Ilyen értelemben apró méretű hirdetésnek is minősíthető.

A perben nem volt annak jelentősége, hogy a felperes közszereplőnek minősül-e, a valóságnak kétségkívül meg nem felelő tényállítások ugyanis olyan lényegtelenek voltak, melyek nem alkalmasak a felperes jóhírnevének megsértésére.

Nem volt bizonyított az sem, hogy a felperest a perbeli közlemények által bármilyen hátrány érte volna. A tanúvallomás alapján azt állapította meg, hogy a helyi lakosok kritikai észrevételei - ha voltak is ilyenek - nem a felperesre, hanem a polgármesterre vonatkoztak.

Nem volt megállapítható az sem, hogy a helyi lakosok felháborodása, kritikai észrevétele pontosan mire vonatkozott.

A felperes törvényes képviselőjének nyilatkozata alapján megállapította, hogy a felperes elsődlegesen azt sérelmezte, hogy az alperesek a polgármester ..., propagandalapnak titulálták a ... című lapot, ugyanakkor ez a keresetnek nem volt tárgya, e kérdésben állást foglalni nem kellett.

Elutasította a felperes további tanúbizonyítási indítványait is, figyelemmel arra, hogy a személyiségi jogsértés nem valósult meg, így a felperest ért sérelmek körében további bizonyítás szükségtelen volt.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a kereseti kérelmének való helyt adást, az alperesek perköltségben marasztalását kérte.

Előadása szerint a sérelmezett közlések - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - tényállítások. Egy jogi személynek is lehet becsülete, melyre tekintettel a másodlagos kereseti kérelme is megalapozott. Amennyiben a közlések véleménynyilvánításnak minősülnek, azok indokolatlanul bántóak, túlzóak.

Az ország önkormányzatainak bevett gyakorlata, hogy a városi, illetve közérdeklődésre számot tartó

eseményeket a helyi lapban hirdetik meg. Ez a perbeli esetben is így történt, melyre tekintettel az alperesi közlések még vékony ténybeli alappal sem rendelkeznek, hiszen minden esetben - korábban is - ez volt a gyakorlat.

Mivel a közlemények, így a perbeli meghívó megjelentetése is saját feladatát képezi, az azzal kapcsolatos valótlan állítások rá, és nem az önkormányzatra vonatkoznak. Az alperesek úgy nyilatkoztak, mintha a meghívó ténylegesen az apróhirdetések között jelent volna meg. Nyilatkozataikból nem az következik, hogy az „apróhirdetések között jelent meg” megfogalmazás alatt azt értették, hogy a meghívó csak a lapban jelent meg, máshol nem. Amennyiben ezt a tartalmat akarták volna közölni, akkor máshogy fogalmaztak volna.

A perbeli esetben bizonyításra került, hogy nem az apróhirdetések között jelent meg a meghívó, hanem az újság érdemi részében, így az alperesek valótlan közlést tettek. Ez a valótlan közlés pedig a lapot rossz színben tünteti fel, azt a látszatot kelti, hogy ilyen fontos eseményről, mint a lakossági fórum, nem kíván kellőképpen tájékoztatni, így akarja elérni, hogy a lakossági fórumra minél kevesebben menjenek el, ott minél kevesebben mondják el a véleményüket. A közlések azt a hamis látszatot keltik, hogy nem tesz eleget a tájékoztatási kötelezettségének, ez pedig kétségkívül bántó, sértő kijelentés, tekintettel arra, hogy egy majdnem negyedoldalas, keretes, kiemeléseket tartalmazó meghívó jelent meg az újság közepén.

Az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a tanú, illetve a törvényes képviselő nyilatkozatait, mert azokból egyértelműen kitűnik, hogy az újság megítélését negatívan befolyásolta az alperesek valótlan tartalmú állítása.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A felperesi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel a Fővárosi Ítéletábla egyetértett, erre tekintettel az első fokon hozott határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásánál alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket teljeskörűen ismertette, azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A fellebbezésben írtakra tekintettel a Fővárosi Ítéletábla az alábbiakra mutat rá.

A felperes által sérelmezett I. rendű alperesi közlés, mely szerint "Emellett a II. rendű alperes neve úgy gondolja, hogy nem megengedhető az, hogy a helyi lakosok csak a ... nevű propaganda kiadványnak az apróhirdetés részlegéből ismerkedjenek meg azzal, hogy erről lakossági fórum lesz...", olyan tényállítás, amely valótlan. A lakossági fórumra vonatkozó hirdetmény ugyanis valóban nem a felperes által kiadott lap - egyébként létező - apróhirdetés rovatában, hanem az újság közepén, a 17. oldalon jelent meg, az apróhirdetéseknél jóval nagyobb méretben.

Nem hagyható azonban figyelmen kívül a sérelmezett szövegrész szövegkörnyezetében történő vizsgálata során az, hogy az alperesi sajtótájékoztató középpontjában nem a felperes, hanem a lakossági fórum, a Budapestre tervezett olimpiával összefüggő, a lévő természetvédelmi területet érintő tervek álltak. A megszólalók, köztük az I. rendű alperes is, a területen megvalósítani kívánt mountain bike-pályával kapcsolatosan fejezték ki aggályaikat, kritikálva a ... polgármester ezt érintő tevékenységét, vitatva a polgármesteri tájékoztatás megfelelőségét.

Az I. rendű alperes ezen kritikai véleménynyilvánítás során tett olyan valótlan tényállítást, amely a felperesre nézve sértő tartalommal nem bír. A lakossági fórummal, a tájékoztatás milyenségével összefüggésben nem a felperest vonták kérdőre, a felperes által is elismerten nem a ... című lap szerkesztőségéhez, hanem a polgármesterhez, illetve hivatalához érkeztek kritikai észrevételek,

kifogások.

A Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében foglalt szabályozásból kiindulva a jóhírnév megsértésének megállapításához a tényállítás valótlanságán túlmenően az is szükséges, hogy az adott közlés objektíve alkalmas legyen az érintett hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására. A perbeli esetben az utóbbi feltétel megvalósulásának hiányában jogsértés megállapítására nem kerülhetett sor.

A másodikként sérelmezett, a II. rendű alperes hivatalos honlapján, a ... internetes oldalon ... napján megjelent, az I. rendű alperes által ugyanezen a napon a Facebook oldalán megosztott „Az olimpiáért tönkreteszik a ...” című közleményben közzétett kijelentés véleménynyilvánítás. A „lakossági fórumot is csupán, a ... egy apróhirdetésben népszerűsítették” közlés nem állítja tényként, hogy a hirdetmény az apróhirdetés rovatban jelent meg. A kritikai jellegű észrevétel azt fejezi ki, hogy a kérdést a polgármester, az önkormányzat nem kezeli a súlyának megfelelően, a lakosság tájékoztatásának nem biztosít kellő felületet, nyilvánosságot. A kifejtett vélemény nem indokolatlanul bántó, sértő, lealázó. Ennek azonban a perben nincs jelentősége. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a jogi személyt is megilletik azok a személyhez fűződő jogok, amelyek jellegüknél fogva nem csupán az emberhez fűződhetnek. A Ptk. tehát a jogi személyek jóhírnevét is védi, becsülete azonban jogi személynek nincs, ezen személyiségi jog - jellegénél fogva - csak természetes személyhez kapcsolódhat. Így a becsület megsértésének megállapítására irányuló kereset elutasítására is jogszerűen került sor az elsőfokú bíróság részéről.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre. Az alperesek a másodfokú tárgyaláson nem jelentek meg, fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a másodfokú eljárásban tehát igazolt költségük nem merült fel. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a felperest részükre másodfokú perköltség megfizetésére nem kötelezte.

A felperes köteles ugyanakkor viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 96.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VIII. 22.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2018. június 19.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő